

врѣме, стоеше на висока стъпенъ въ своето си умствен-
но и нравствено развитие. Постоянний трудъ и неу-
моримата дѣятелность на тия селяни, бѣше ги докарала
въ завидно положение. Нѣ всичко било напусто, вси-
чко на халость Тукъ въ това чисто
Българско село, Бояджикъ, ся извърши такава траги-
ческа драма, трагедия за ридание и печаль, трагедия
за тревоги, плачь и сълзи! . . . ! което мя и под-
бутна да опиша, напомня и освѣтля почитаемата чита-
юща публика, за неотдавнитѣ, прѣсни мъчителства, ти-
рании, бѣсила, огънь, мечъ и насилия на калифовитѣ
синове, което бѣше единственият монархическо прав-
ление надъ покорнитѣ невинни поданници и черни ро-
би—Българитѣ.

Точността по систематични изслѣдвания на стана-
лото събитие въ това село не гарантирамъ. Възможно
е на нѣщо неволно забравено или изоставено. Нѣ у-
тѣшавамъ ся, съ това, че настоящитѣ ми изложения по
описанието на това жално историческо събитие, съ взе-
ти отъ самитѣ тамошни селяни, очевидци на събитието
и, дѣйствителни мъченици на тая несправедна катастрофа.

Това стана на пролѣтъ, прѣзъ м. Май, царьтъ на
мѣсецитѣ : когато природата съ радостъ ся обличаше,
като млада невѣста, съ майскитѣ си прѣлѣстни краски,
когато дървесата бързо ся кичахъ съ своитѣ пролѣтни
примѣни, за да посрѣщнатъ своята майска царица ко-
гато напokonъ всичко живо и неодушевлено съ неи-
мовѣрна обаяность стоеше засмѣно и ся дивеше на Тра-
кийската майска красота, на тая Едемска градина и,
когато всѣко дихание словословеше съ химни и кон-
церти празникътъ на Божието величие и мъдрость, то-
гава, уви! бѣше неволно приклонило глава прѣдъ ад-
ското гърло на тоцѣтъ и чакаше минутата на смъртна-